

УДК 811.161.2'373.21

DOI <https://doi.org/10.15407/nz2019.05.1239>

ПОНЯТТЯ «МІКРОТОПОНІМ»: ЗМІСТ ТА ОЗНАКИ (НА МАТЕРІАЛІ ІСТОРИЧНОЇ МІКРОТОПОНІМІЇ САМБІРСЬКОГО ЦИРКУЛУ)

Оксана МОСУР

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1912-3580>

асистент,

кафедра української мови імені професора Івана Ковалика,
Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, 79000, м. Львів, Україна
e-mail: oksana_kunanets@ukr.net

Розглядаються зміст та ознаки поняття «мікротопонім» на матеріалі назв малих географічних об'єктів Самбірського циркулу кін. XVIII — поч. XIX ст., зафіксованих у Йосифінській (1785—1788) та Францисканській (1819—1820) метриках, які зберігаються у Центральному державному історичному архіві у м. Львові. Отож об'єктом дослідження є зміст та ознаки поняття «мікротопоназва». Описано власне мовні та позамовні ознаки власних назв малих географічних об'єктів кін. XVIII — поч. XIX ст., тобто хронологічні межі дослідження охоплюють саме той період. З'ясовано, що мікротопоназви, зафіксовані у метриках, — цінний фактаж лінгвістичних досліджень. *Актуальність теми* зумовлена потребою розвитку теорії ономастики, зокрема мікротопоніміки, в межах системно-структурного підходу (лексико-семантичного аналізу мотивувальних баз мікротопонімів, особливостей їхньої структурно-словотвірної організації) до аналізу мікротопонімії.

З'ясовано, що власні назви дрібних географічних об'єктів Самбірського циркулу мають власне мовні та позамовні ознаки. Вивчення історичного змінного фактажу є надзвичайно важливим, оскільки опрацювання такого матеріалу допоможе прослідкувати тенденції у творенні, розвитку і зміні назв.

На відміну від інших видів онімів мікротопоніми менше зазнали перекручень і спотворень із боку офіційних чужоземних чинників і тому зберегли автентичні лексичні, граматичні та фонетичні форми місцевих говірок.

Ключові слова: мікротопонім, мікротопонімія, Самбірський циркул, Йосифінська (1785—1788) метрика, Францисканська (1819—1820) метрика.

Oksana MOSUR

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1912-3580>

Assistant of the Department of Ukrainian Language,

Lviv Ivan Franko National University

1, Universytets'ka str., Lviv, 79000, Ukraine

e-mail: oksana_kunanets@ukr.net

CONCEPT «MICROTOPONYM»: MEANING AND FEATURES (ON THE MATERIAL OF HISTORICAL MICROTOPONYMY OF SAMBIRSKYY CYRKUL)

Introduction: Historical microtoponymy is a valuable material of linguistic studies. Josyphinska (1785—1788) and Franciscanska (1819—1820) metrics are analyzed as a source of research of microtoponymy of Sambirskyy cyrkul. *Problem statement:* The comprehensive analysis of peculiarities of Ukrainian historical microtoponymy is not elucidated enough in scientific works. The *purpose* of the article is to outline the meaning and features of the concept of «microtoponym». The main scientific *methods* in the article are descriptive one and text analysis. *Results:* The article outlines the meaning and peculiarities of the concept of «microtoponym», describes a number of factors that are decisive for the selection of the list of geographical objects, which names should be considered as microtoponyms. It is separated lingual and extra lingual features of microtoponymy. The first ones are: 1) close connection with appellatives — geographical names (nomenclature names) and toponyms; 2) dialectisms and foreign words as creative basis of onyms; 3) connection with anthroponyms; 4) a large number of names-landmarks; 5) variety of word-formation affixes; 6) using of toponymic metonymy and toponymic metaphor in microtoponymy; 7) using of names in microtoponymy in a figurative sense. Extra lingual peculiarities are: 1) limited circle of people and the territory where the proper name of geographical microobject is known; 2) relatively short lifetime of onym; 3) instability of the microtoponymic system, its variability, ability of replacement, updating and replenishment by new proper names which depend on socio-historical, cultural, physical-geographical changes; 4) dependence of the name on the features and characteristics of the object. *Conclusion:* Historical microtoponymy is an important layer of proper names. It combines lingual and extra lingual features, and depends on different factors of people life and society development.

Keywords: microtoponym, microtoponymy, Sambirskyy cyrkul, Josyphinska (1785—1788) metric, Franciscanska (1819—1820) metric.

Вступ. Ономастика як наука про власні назви вивчає різні класи пропріальної лексики, з-поміж яких вагоме місце займають мікротопоніми, що є об'єктом аналізу мікротопоніміки, науки зі «своїми особливостями, які відрізняють її від власне топонімії», яка містить «фактаж для суміжних наук (історії, етнографії, археології, діалектології, історії мови, геології тощо), а найціннішим є для вирішення проблем загальнотопонімічної методології» [1, с. 3].

Зміст та ознаки поняття «мікротопонім» розглядаються на матеріалі назв малих географічних об'єктів Самбірського циркулу кін. XVIII — поч. XIX ст., зафіксованих у Йосифінській (1785—1788) та Францисканській (1819—1820) метриках, які зберігаються у Центральному державному історичному архіві у м. Львові (фонд 19, опис 14 і фонд 20, опис 14 повністю). Метрики — джерело досліджень антропонімів, топонімів, а також на їхніх сторінках зафіксовано історичні мікротопоніми. Назви цих перших поземельних кадастрів Галичини походять від імен австрійських імператорів Йосифа II (1780—1790) і Франца I (1804—1835), під час панування яких вони були складені. Метрики, на відміну від інших статистичних джерел Речі Посполитої, — інвентарів, люстрацій, поборових реєстрів, «крім докладних даних про земельні ресурси маєтків і громад, детально аналізують стан і використання сільськогосподарських угідь» [2, с. 5]; і саме тому містять багато назв малих географічних об'єктів.

У 1785—1788 рр. терени Східної Галичини було поділено на 12 циркулів: Белзький, Брідський, Бережанський, Заліщицький, Коломийський, Ліський, Львівський, Перемиський, Самбірський, Станіславський, Стрийський, Тернопільський [3, с. 139]. Самбірський циркул охоплював 412 населених пунктів (міст, сіл, передмість, присілків, хуторів). За сучасним адміністративно-територіальним поділом це частина сіл Самбірського, Старосамбірського, Дрогобицького, Турківського, Городоцького, Мостиського, Пустомитівського, Миколаївського, Стрийського та Сколівського районів Львівської області та 5 поселень на території Польщі.

Аналіз особливостей української історичної мікротопонімії залишається поза увагою мовознавців. Історичний онімний фактаж комплексно розглядали

І.Г. Чеховський [4] та О.Б. Василик [5], спорадично — Н.В. Сокіл [6], В.Ф. Баньої [7], Л.П. Білінська [8], О.Б. Лужецька [9].

Основна частина. О.В. Суперанська розмежує поняття «мікротопонімія», «власне топонімія» та «макротопонімія» (або «надтопонімії назви», призначення яких — «систематизувати особливості рельєфу країн і континентів, підсумувати, об'єднати, згрупувати те, що входить в окремі топонімії системи» [10, с. 35]). Належність назв до однієї з цих груп визначається «не тільки розмірами іменованих об'єктів, але і їх роллю у житті людини» [11, с. 7]. Спільною для цих груп є номінативна функція. Вони індивідуальні, прив'язані до місця назви «реально існуючих об'єктів, які мають, окрім того, і загальні назви» [11, с. 9].

Мікротопонімія — це «не сукупність назв, це історично сформована система, що розвивається» [12, с. 10]. Мікротопонімією в широкому значенні називають найменування малих географічних об'єктів: як природних, так і тих, які створені людиною. У науковій літературі під терміном «мікротопонім» розуміють власну назву «невеликого, найчастіше природного фізико-географічного, рідше створеного людиною об'єкта, земельної ділянки господарського призначення, яка (назва) має вузьку сферу застосування...» [13, с. 121—122]. Аналогами термінів «мікротопонім», «мікротопонімія» на слов'янських теренах є такі: у поляків — nazwy terenowe (mikrotoponimia, anojkonimia); у чехів — pomístní jména (anoikonyma); у словаків — anojkonymia (terénne názvy, názvy nesídelných geografických objektov); у росіян — микро-топонимия (анойконимия); у білорусів — мясцовыя назвы; у болгар — местностни (теренни) имена; у македонців — теренски називи (микротопонимия, анойконимия); у сербів — називи терена (микротопоними, анойконими); у хорватів — mikrotoponimija (anojkonimija, zemljišna imena); у словенів — terenska (ledinska) imena [14].

Немає єдиної позиції щодо переліку географічних об'єктів, найменування яких доцільно вважати мікротопоназвами.

У 60-х рр. XX ст., у період становлення мікротопоніміки як науки, над цим питанням роздумувало багато учених. До мікротопонімів, на думку О.В. Суперанської, слід віднести найменування таких мікрооб'єктів: 1) орографічних (камені, скелі,

вершини, невеликі гори); 2) гідрографічних (яри, струмки, невеликі болота, вікна, калюжі); 3) іригаційних (греблі, шлюзи, зрошувальні канали, частини каналів); 4) заселених (кімнати, будинки, двори, квартали, пасажі, фонтани, пам'ятники, архітектурні споруди); 5) ботанічних (окремі дерева, кущі, посадки, грядки, покоси, городи, зруби, гаї). Вчена вважає, що назви вулиць не належать до найменувань мікрооб'єктів [11, с. 8].

Н.В. Подольська до цієї групи пропріальної лексики відносить такі оніми: назви земельних ділянок, назви водних ділянок для ловлі риби, назви ділянок берегової лінії, назви струмків, озер, боліт, доріг, каналів, криниць і тому подібних об'єктів місцевого значення [15, с. 209].

В. Шмілауер дійшов висновку, що мікротопоназами є тільки найменування земельних ділянок (полів, нив, пасовищ, урочищ, лісів), а В.А. Никонов відносить до цих пропріативів взагалі всі назви малих географічних об'єктів, вважаючи визначальним чинником малі розміри географічного локусу [16, с. 15—16], критично ставиться до підходу болгарського ономаста І.В. Дуриданова, який вважає мікротопонімами всі назви рік, довжина яких коротша за 50 км. Неможливо провести у цьому випадку чіткої межі між мікротопонімом і топонімом, оскільки лінія поділу між ними хитка [12, с. 12].

Ю.О. Карпенко пропонує не причисляти до мікротопоназв найменування малих річок та потоків [16, с. 16].

У «Словнику української ономастичної термінології» Д.Г. Бучко мікротопонімами вважає «назви урочищ, полів, гаїв, лісів, частин лісів, лук, господарських угідь, мікроспоруд (колодязів, мостів, будок, вишок, зимівель, кордонів, мисливських будиночків тощо)», а також автор вказує, що «до складу мікротопоназв нерідко зараховують мікрогідроніми, мікроороніми, мікрохороніми та ін.» [13, с. 122]. Дотримуємось думки, що «цей перелік може [...] поповнюватися назвами і інших мікрооб'єктів», він «залежить від географічного середовища і в кожному мікрорайоні певної території може відрізнитися своїми особливостями» [15, с. 209].

Мікротопонімія має свою специфіку, що визначається її «джерелами, будовою і подальшим розвитком» і яка в загальному «об'єднує назви малих об'єктів різних класів» [16, с. 16].

Проаналізувавши погляди мовознавців щодо переліку географічних об'єктів, власні назви яких доцільно вважати мікротопонімами, і беручи до уваги той факт, що «склад мікротопонімії у кожному конкретному випадку залежить від рельєфних особливостей території, від ступеня її заселення та рівня розвитку господарства» [17, с. 23], до мікротопонімів Самбірського циркулу кін. XVIII — поч. XIX ст., зафіксованих у Йосифінській і Францисканській метриках, віднесені:

1) назви частин населеного пункту (назви кутив, нив (флур), присілків, хуторів, вулиць, окремих місць локального значення), назви меж між населеними пунктами;

2) номінації шляхів сполучення (назви доріг, шляхів, трактів, перехрест'я і ін.);

3) найменування малих географічних об'єктів, пов'язаних із господарською діяльністю людей (найменування полів, пусток, пасовищ, сіножатей тощо);

4) назви рослинного покриву (назви лісів, чагарників, садів, зрубів, поодиноких дерев);

5) номінації, що позначають особливості рельєфу місцевості (назви ярів, гір локального значення, пагорбів, рівнин тощо);

6) назви невеликих водойм (найменування боліт, озер, саджавок, потоків і ін.);

7) назви споруд, будівель локального значення (найменування церков, монастирів, корчм, броварень тощо).

Мікротопоніми мають *власне мовні* та *позамовні* ознаки. До першої групи рис відносяться:

1. Тісний зв'язок із топонімами та апелятивами, зокрема географічною термінологією. Найменування малих географічних об'єктів і власне топоніми становлять два яруси з ієрархічними відношеннями. Мікротопоніми «служать базою для власне топонімів (звичайно, що не всіх, але багатьох)» [10, с. 33]. Мікротопонімія кількісно переважає над власне топонімами, у ній «відобразилось багато явищ, які рідко представлені у власне топонімії, а то й зовсім не властиві їй» [12, с. 6].

Зміна населення на території поселення зазвичай призводить до зникнення старої мікротопонімії і не завжди впливає на зміну власне топонімів, а деякі мікрооб'єкти довгий час можуть залишатися без назви. Основна функція топоніма — «називати ви-

значене місце на поверхні Землі, а не вказувати на якусь ознаку об'єкта», що є типовим для мікротопонімів [10, с. 34].

Спільне між цими класами онімів полягає в тому, що вони: «1) номінативні, 2) є власними назвами реально існуючих об'єктів, які, окрім цього, мають і загальні назви, 3) прив'язані до місця, 4) індивідуальні». Відмінність між мікротопонімами і топонімами у: «1) розмірах і суті об'єктів; 2) ролі цих об'єктів у житті людини; 3) безпосередності багатьох мікротопонімів, опосередкованості більшості топонімів <...>: мікротопоніми вказують, власне топоніми називають <...>; 4) різному подальшому розвитку цих слів» [10, с. 37—38].

У мікротопонімії поширеним є «вживання загальних назв у функції власних без будь-яких словотвірних (морфологічних) змін цих назв» [16, с. 18]. Пор.: *Ruda*, б-та [18, арк. 162зв].

2. Вкраплення діалектизмів таїншомовних слів.

Територія Самбірського циркулу в основному охоплює ареал бойківських та наддністрянських говорів південно-західного наріччя української мови. У метриках зафіксовано мікротопоніми, твірними базами яких були лексичні діалектизми (*Waprzyszczce*, пас. [19, арк. 307зв] <веприна (ваприна) «агрус» [20, с. 349—350; 21, с. 89]; *Zrzodło*, п. [22, арк. 73зв] <жрідло / жрудло / жродло «джерело» [21, с. 255; 23, с. 35]). У пам'ятках знайдено полонізми (*Klasztor*, мон. [24, арк. 4зв]) <кляштор «католицький монастир» [25, с. 195].

3. Зв'язок з особовими найменуваннями — іменами (*Buczkowa*, поля, пас-ща [26, арк. 4]) та прізвищевими назвами (*Kowaliowstwo*, м. [27, арк. 43]). Мікротопонімія виникає в процесі діяльності людини, є наслідком цієї діяльності, мислима лише в антропоцентричному аспекті [28, с. 12—16].

4. **Значна кількість назв-орієнтирів.** «Близькість назви-орієнтира та загальної назви, яка лежить в основі першої як внутрішня форма, створює омонімію» [29, с. 99], наприклад, *Kolo Wygonu*, п. [30, арк. 47зв]. Якщо аналізувати синхронний матеріал, то зрозуміло, що перехідних станів тут бути не може, а діахронні найменування мікрооб'єктів — «менш виразні власні назви у порівнянні з іншими топонімами» [16, с. 18]. Порівняльний аналіз онімного фактажу Йосифінської і Францисканської метрик показує, що назви-орієнтири у формі прийменникових

конструкцій є мікротопонімами, проте ідентифікують об'єкт опосередковано (через вказівку на його розташування).

5. **Різноманітність словотворчих формантів**, оскільки «характер об'єкта не впливає на вибір суфікса чи префікса для його назви», і є «можливість вживання назви то з одним, то з іншим суфіксом» [15, с. 213]. Пор.: *Wahyliwstwo*, п. [31, арк. 108зв] — *Wahylowyna*, п. [31, арк. 35зв].

6. **Використання топонімної метонімії** (перенесення назви за суміжністю з одного географічного об'єкта на інший: *Moczarki*, луки [32, арк. 41] *Moczarki*, пот. [32, арк. 41]) і **топонімної метафори** (перенесення назви за схожістю: *Lopata*, н., п., луки [33, арк. 16зв, 17зв; 34, арк. 8зв, 9зв] <лопата (знаряддя праці) у мікроопонімії.

7. **Вживання назв у мікротопонімії в переносному значенні** [16, с. 18—19]. Такі найменування мікрооб'єктів кваліфікують як конотоніми чи конотативні топоніми — варіанти оніма, що мають «додаткові до основного значення, набуті ним у процесі функціонування значення» [13, с. 107]. У мікротопонімії Самбірського циркулу конотоніми — спорадичне явище (пор.: *Niwa Palastinazwana* [18, арк. 234зв] <Палестина).

До позамовних ознак мікротопонімікону відносяться такі:

1. Назва малого географічного об'єкта «**відома лише відносно небагатьом людям**» [16, с. 16], тобто коло осіб, обізнаних із найменуванням, невелике, а **територія**, на якій ці назви відомі, **обмежена**.

2. Відносно **недовгий термін існування більшості мікротопонімів** у порівнянні з географічними найменуваннями макрооб'єктів (відбуваються зміни ландшафту, проте можливими є збереження найменування після зникнення реалії: назва передається новому об'єкту, який виник на місці попереднього (наприклад, болото висохло, а ліс, який на ньому виріс, іменується аналогічно) або назва мікрооб'єкта як складова частина входить в іменування іншого, важливішого, більшого за розмірами [15, с. 211—212]). Зафіксовано випадки, коли через 30 років назва зберігається, але іменує уже інший географічний об'єкт: *Za Walem*, поля [35, арк. 16зв] → *Za Walem*, н. [36, арк. 32зв].

3. **Самооновлення мікротопонімної системи, її залежність від фізико-географічних, соціальних,**

соціотопографічних, культурних, історичних та ін. чинників. «Мікротопоніми легко змінюються чи замінюються. І так само легко зникають взагалі» [16, с. 16—17]. Проте цей процес не є одностороннім: «нові мікротопоніми виникають так само вільно, як зникають старі» [16, с. 17]. Процес зникнення чи заміни мікротопоназв відбувався завжди, оскільки будь-які зміни географічних, історичних чи соціальних реалій викликають зміни у місцевій мікротопонімії. Наприклад, занепад дворищної системи господарювання спричиняє зменшення у Францисканській (1819—1820) метриці мікротопонімів, утворених від антропонімів на -ат: *Potok Kahanczat*, пот. [37, арк. 54зв] → *Kahanczak*, пот. [38, арк. 58зв]. Особливості функціонування ономастичного форманта -ат в українській мові детально аналізує Л.Л. Гумецька [39; 40].

4. Прагнення якнайреалістичніше охарактеризувати об'єкт, безпосередній зв'язок назви і навіть її залежність від якісних та кількісних характеристик об'єкта — розміру (*Potok Korotki*, пот. [19, арк. 64зв]), кількості (*Trzy Dęby*, м. [41, арк. 12]) тощо.

Висновки. З'ясовано, що власні назви дрібних географічних об'єктів Самбірського циркулу мають власне мовні та позамовні ознаки. Вивчення історичного змісного фактажу є надзвичайно важливим, оскільки «виникнення мікротопонімів — вічно живий процес» [11, с. 6] і опрацювання такого матеріалу допоможе прослідкувати тенденції у творенні, розвитку і зміні назв. І.Г. Чеховський, опираючись на дані метрик і інших історичних писемних джерел, наголошував на необхідності вивчення мікротопоназв у історичному аспекті, «оскільки власні географічні назви не лише фіксують соціально-економічні, етнічні та інші зміни, які є суттєвими для мовців, але й самі значною мірою детерміновані історичними процесами» [4, с. 3]. На відміну від інших видів онімів мікротопоніми «в силу свого необов'язкового характеру вжитку порівняно менше зазнали перекручень і спотворень із боку офіційних чужоземних чинників» і тому «повніше зберегли автентичні лексичні, граматичні та фонетичні форми місцевих українських говірок» [4, с. 4].

1. Никонов В.А. Научное значение микропонимии. *Микропонимия. Тезисы совещания*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1964. С. 3—4.

2. Йосифінська (1785—1788) і Францисканська (1819—1820) метрики. *Перші поземельні кадастри Галичини. Показчик населених пунктів*. відп. ред. Я. Захарчишина. Київ: Наукова думка, 1965. 356 с.
3. Верига В. *Нариси з історії України (кінець XVIII — початок XIX ст.)*. Львів: Світ, 1996. 448 с.
4. Чеховський І.Г. *Мікротопонімія Чернівецької області в історичному аспекті (утворення на базі народної географічної термінології)*: автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01. Чернівець. нац. ун-т ім. Юрія Федьковича. Чернівці, 1996. 24 с.
5. Василик О.Б. *Мікротопонімія Уманщини XVII—XIX ст.*: автореф. дис. ... канд. філол. наук 10.02.01. Донецький нац. ун-т. Вінниця, 2015. 20 с.
6. Сокіл Н.В. *Мікротопонімія Сколівщини*. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2008. 206 с.
7. Баньої В.Ф. *Мікротопоніми басейну річки Ужа (на матеріалі українських говірок Закарпаття)*: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Прикарпатський нац. ун-т ім. Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2009. 23 с.
8. Білінська Л.П. *Формування мікротопонімії Покуття*: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. ДВНЗ «Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника». Івано-Франківськ, 2012. 17 с.
9. Лужецька О.Б. *Мікротопонімія Південно-Західного Опілля*: автореф. дис. ... канд. філол. наук 10.02.01. ДВНЗ «Прикарпатський нац. ун-т ім. Василя Стефаника». Івано-Франківськ, 2015. 20 с.
10. Суперанская А.В. Микропонимия, макропонимия и их отличие от собственно топонимии. *Микропонимия*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1967. С. 31—38.
11. Суперанская А.В. Микропонимия, макропонимия и их отличие от собственно топонимии. *Микропонимия. Тезисы совещания*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1964. С. 6—9.
12. Никонов В.А. Научное значение микропонимии. *Микропонимия*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1967. С. 5—14.
13. *Словник української ономастичної термінології*. Уклад. Д. Г. Бучко, Н.В. Ткачова. Харків: Ранок-НТ, 2012. 256 с.
14. *Słowiańska onomastyka: encyklopedia: w 2 t.* Pod red. E. Rzetelskiej-Feleszko i A. Cieślukowej przy współudziale J. Dumy. Warszawa; Kraków: Tow. Naukowe Warszawskie, 2003. T. 2. 616 s.
15. Подольская Н.В. Вопросы исследования микропонимии. *Питання ономастики: матеріали II Республіканської наради з питань ономастики*. Київ: Наукова думка, 1965. С. 209—214.
16. Карпенко Ю.А. Свойства и источники микропонимии. *Микропонимия*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1967. С. 15—22.
17. Поспелов Е.М. Географическая терминология в микропонимии Карпат. *Микропонимия*. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1967. С. 23—30.

18. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 354. Арк. 1—246.
19. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 48. Арк. 1—367.
20. *Етимологічний словник української мови*: в 7 т. АН УРСР. Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. Редкол. О.С. Мельничук (головний ред.) та ін. Т. 1: А—Г. Укл. Р.В. Болдирев та ін. Київ: Наукова думка, 1982. 632 с.
21. Онишкевич М.Й. *Словник бойківських говірок*. Київ: Наукова думка, 1984. Ч. 1. А—Н. 495 с.
22. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 161. Арк. 1—92.
23. Rudnicki J. *Nazwy geograficzne Wojkowszczyzny*. Lwów, 1939. 248 s.
24. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 150. Арк. 1—40.
25. *Словник української мови*: в 11 т. АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні; редкол.: І. К. Білодід (головний ред.) та ін. Т. 4: І—М. ред. тому: А.А. Бурячок, П.П. Доценко. Київ: Наукова думка, 1973. 840 с.
26. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 164. Арк. 1—169.
27. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 54. Арк. 1—114.
28. Проць О.І. *Мікротопонімія півночі Львівської області*: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. Львів, 2011. 21 с.
29. Коперский С.А. *Очерки по топонимии. Onomastica. Pismo poświęcone nazewnictwu geograficznemu i osobowemu*. Wrocław; Warszawa; Kraków: Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, 1966. Roczn. XI. Zesz. 1—2. Ч. I. Имена-ориентеры. S. 93—107.
30. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 71. Арк. 1—159.
31. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 40. Арк. 1—183.
32. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 268. Арк. 1—94.
33. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 300. Арк. 1—66.
34. ЦДІАЛ. Ф. 20. Оп. 14. Од. зб. 49. Арк. 1—62.
35. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 303. Арк. 1—75.
36. ЦДІАЛ. Ф. 20. Оп. 14. Од. зб. 177. Арк. 1—56.
37. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 289. Арк. 1—372.
38. ЦДІАЛ. Ф. 20. Оп. 14. Од. зб. 241. Арк. 1—384.
39. Гумецька Л.Л. *З приводу імені Гостята в новгородській берестяній грамоті. II Республ. ономастична нарада: тези*. Київ, 1962. № 9. С. 165—166.
40. Гумецька Л.Л. Ономастичний формант -ят в українській мові. *Слов'янське мовознавство*. 1962. № 4. С. 17—32.
41. ЦДІАЛ. Ф. 19. Оп. 14. Од. зб. 162. Арк. 1—139.
- Chekhovskyy, I.G. (1996). *Microtoponymy of Chernivtsi region (creations on the basis of geographical terminology. (Cand. hist. sci. diss. abstr.)*. Chernivtsi [in Ukrainian].
- Vasylyk, O.B. (2015). *Microtoponymy of Umanshchyna of XVII—XIX cc. (Cand. philol. sci. diss. abstr.)*. Vinnytsia [in Ukrainian].
- Sokol, N.V. (2008). *Microtoponymy of Skolivshchyna*. Lviv: Lviv Ivan Franko National University [in Ukrainian].
- Banioi, V.F. (2009). *Microtoponyms of the basin of the River Uzh (on the material of Transcarpathian Ukrainian dialects)*. (Cand. philol. sci. diss. abstr.). Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
- Bilinska, L.P. (2012). *The formation of the microtoponymy of Pokuttia*. (Cand. philol. sci. diss. abstr.). Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
- Luzhetska, O.B. (2015). *Microtoponymy of South-Western Opillia*. (Cand. philol. sci. diss. abstr.). Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
- Superanskaya, A.V. (1967). *Microtoponymy, macrotoponymy and its difference from toponymy. Microtoponymy*. Moscow [in Russian].
- Superanskaya, A.V. (1964). *Microtoponymy, macrotoponymy and its difference from toponymy. Microtoponymy. Proceedings of the conference*. Moscow [in Russian].
- Nikonov, V.A. (1967). *The scientific value of microtoponymy. Microtoponymy*. Moscow [in Russian].
- Buckko, D.G., & Tkachova, N.V. (Eds.). (2012). *Dictionary of Ukrainian onomastic terminology*. Kharkiv: Ranok-NT [in Ukrainian].
- Zhetelska-Feleshko, E., & Cieslikowa, A. (Eds.). (2003). *Slavic onomastics: Encyclopedia (Vol. 2)*. Warsaw; Krakow: Tow. Naukowe Warszawskie [in Polish].
- Podolskaya, N.V. (1965). *The problems of microtoponymy studies. The problems of onomastics: Proceedings of the Second Republican Conference on Onomastics*. Lviv [in Russian].
- Karpenko, Yu.A. (1967). *Properties and sources of microtoponymy. Microtoponymy (Pp. 15—22)* [in Russian].
- Pospelov, E.M. (1967). *Geographical terminology in Carpathian microtoponymy. Microtoponymy (Pp. 23—30)* [in Russian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save. 354. Arc. 1—246 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 48. Arc. 1—367 [in Ukrainian].
- Boldyrev, R.V. (Ed.) (1982). *Etymological dictionary of Ukrainian Language (Vol. 1)*. Kyiv: Naukovadumka [in Ukrainian].
- Onyshkevych, M.Y. (1984). *Dictionary of boykivskyy dialect. (Vol. 1)*. Kyiv: Naukovadumka [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 161. Arc. 1—92 [in Ukrainian].
- Rudnicki, J. (1939). *Geographical names of Boykivshchyna*. Lviv [in Polish].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 150. Arc. 1—40 [in Ukrainian].

REFERENCES

- Nikonov, V.A. (1964). *The scientific value of microtoponymy. Microtoponymy. Proceedings of the conference*. Moscow [in Russian].
- Zakharchyshyna, Ja (Ed.). (1965). *Josyphinska (1785—1788) and Francyscanska (1819—1820) metrics. First land cadasters of Galicia. Index of settlements*. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
- Veryga, V. (1996). *Essays from the history of Ukraine (the end of XVIII — the beginning of XIX cc.)*. Lviv: Svit [in Ukrainian].

- Buriachok, A.A., & Dotsenko, P.P. (Eds.) (1973). *Dictionary of Ukrainian Language* (Vol. 4). Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 164. Arc. 1—169 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 54. Arc. 1—114 [in Ukrainian].
- Prots', O.I. (2011). *Microtoponymy of the north districts of Lviv region*. (Cand. philol. sci. diss. abstr.). Lviv [in Ukrainian].
- Koperskiy, S.A. (1966). Essays from toponymy. *Onomastics. The magazine devoted to geographical names and anthroponyms*, 1—2, 93—107 [in Russian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 71. Arc. 1—159 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 40. Arc. 1—183 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 268. Arc. 1—94 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 300. Arc. 1—66 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 20. Op. 14. Od. save 49. Arc. 1—62 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 303. Arc. 1—75 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 20. Op. 14. Od. save 177. Arc. 1—56 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 289. Arc. 1—372 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 20. Op. 14. Od. save 241. Arc. 1—384 [in Ukrainian].
- Gumetska, L.L. (1962). About name Gostiatain Novgorod birch document. *II Republican Onomastic Conference: proceedings*, 9, 165—166 [in Ukrainian].
- Gumetska, L.L. (1962). Onomastic formant -yat in Ukrainian language. *Slavic linguistics*, 4, 17—32 [in Ukrainian].
- CSHAL (Central State Historical Archive of Lviv). F. 19. Op. 14. Od. save 162. Arc. 1—139 [in Ukrainian].